

БОЄВ ЮРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ

Українська історична наука зазнала великої втрати — 14 липня 2002 р. після тривалої хвороби помер доктор історичних наук, професор, академік Міжнародної Слов'янської Академії наук, заслужений діяч науки й техніки України, учасник Великої Вітчизняної війни Юрій Олексійович Боєв.

Ім'я його широко відоме не лише в Україні, а й за межами нашої країни. Воно вписане в “Енциклопедію сучасної України” як ім'я ученого, який вніс значний вклад у розвиток історичної науки.

Народився Юрій Олексійович 29 квітня 1928 р. в м. Дербент (Дагестан). Його життєвий шлях не був легким. Він зазнав усіх труднощів війни й післявоєнного періоду. В студентські роки (він навчався на факультеті міжнародних відносин Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка) брав активну участь у роботі бригад по відбудові зруйнованого окупантами міста, за що був нагороджений медаллю “За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.”.

Закінчивши КДУ (1949 р.), Юрій Олексійович досить рано розпочав свою наукову діяльність — у 25 років він став кандидатом, а в 39 — доктором історичних наук, захистивши монографію “Близький Схід у зовнішній політиці Франції (1898—1914 рр.). Нариси історії дипломатичної боротьби Франції за Близький Схід”, яка дістала широке визнання наукової громадськості нашої країни та за кордоном.

Свою трудову діяльність Ю. О. Боєв почав з посади вченого секретаря Президії АН УРСР, а потім довгі роки працював в Інституті історії АН УРСР, де написав ряд серйозних наукових праць. Людина багатосторонніх інтересів, талановитий вчений, висококваліфікований історик-міжнародник, викладач, Юрій Олексійович працював не лише в галузі історії, а й філософії, соціології, політології, економічної історії, етики та багатьох інших галузях науки, про що свідчить цілий ряд написаних ним і опублікованих навчальних посібників та науково-методичної літератури.

Успішну наукову роботу Юрій Олексійович поєднував з активною діяльністю по вихованню молодого покоління у вузах Києва — КДУ ім. Т. Г. Шевченка, Київських медичному та педагогічному ім. М. П. Драгоманова інститутах, а також у ВПШ при ЦК Компартії України як професор і завідуючий кафедрою. За 57 років своєї науково-педагогічної діяльності він підготував трьох докторів і 10 кандидатів наук, а також висококваліфікованих спеціалістів у галузі науки й освіти. Його перу належить 12 оригінальних монографій, 7 навчальних посібників, понад 100 наукових праць, опублікованих як в Україні так і за кордоном. Вчений мав величезний авторитет у студентів за творчий, нетрадиційний підхід до навчального процесу, енциклопедичну ерудицію, вміння зацікавити аудиторію і відповісти на будь-які запитання. Він досконало володів трьома іноземними мовами. Це дозволяло йому працювати в історичних архівах зарубіжних країн — Болгарії і Франції (Париж, Сорбонна).

Ю. О. Боєв був одним з фундаторів Міжнародної Слов'янської Академії наук (МСАН). З часу створення МСАН (1997 р.) і до останніх днів свого життя Юрій Олексійович був її вченим секретарем. Надзвичайно працелюбний, Ю. О. Боєв жив своєю роботою. Вже тяжко хворий, він видав кілька наукових публікацій, методичної літератури, спецкурсів, підготував до видання навчальний посібник з економічної історії Західної Європи, США, Японії).

Все життя Юрія Олексійовича оточували друзі, які цінували його порядність, світлий розум, відданість своїй справі, готовність завжди прийти на допомогу тим, хто її потребував. Він залишився в пам'яті всіх, хто його знав, як принциповий, висококваліфікований вчений і викладач, благородна, чесна людина.